

skal afleveres, selv om det overstiger det efter Skalaen afleveringspligtige Kvantum.

Da Beregningerne er foretaget uden Hensyn til, at den *paabegyndte* Grundværdi skal lægges til Grund for Ligningspligten, er der i Bilaget under Kolonne: „Korrektion for paabegyndt Grundværdi“ anført den Forøgelse af det paalignede Kvantum, der fremkommer ved, at Hensyn tages til paabegyndt Grundværdi.

Med Hensyn til de enkelte Paragraffer bemærkes iøvrigt følgende:

Til §§ 1—2.

Afleveringspligten beregnes, som det fremgaar af Skalaen i § 1 paa Basis af den ansatte Grundværdi uden Fradrag af nogen Art. I de Undtagelsestilfælde, hvor en Ejendom f. Eks. paa Grund af en særlig Driftsform eller en meget ringe Høst er ude af Stand til at opfylde sin Leveringspligt, giver Forslagets § 2 en særlig Regel.

Til § 4.

I officielle Meddelelser, der tidligere er udsendt af Landbrugsministeren i Forstaaelse med de 4 store Partier, er der givet Tilsagn om, at Priserne paa dansk Korn vil blive fastsat saaledes, at Prisen paa Rug bliver højst, derefter Prisen paa Hvede og lavest Prisen paa Foderkorn, og at Landmænd, der maa købe Erstatningskorn i Stedet af afleveret Brødkorn, maa sikres enten dansk eller udenlandsk Foderkorn i samme Mængde og til en Pris, der ikke overstiger Brødkornsprisen. Da Ombytningen af Brødkorn med Foderkorn gennemsnitligt medfører Udgifter paa ca. 3 Kr. pr. 100 kg, har Regeringen fundet det paakrævet at holde en Afstand paa 3 Kr. mellem Foderkorn og Hvede og derhos give en Præmie paa 1 Kr. for Dyrkning af Rug. I øvrigt har saavel Landbrugsraadet som De samvirkende danske Husmandsforeninger givet Tilslutning til Priserne.

Til § 8.

For at sikre, at den Ejendommene paa-lagte Afleveringspligt opfyldes paa behørig Maade, har man fundet det paakrævet absolut at forbyde Salg af Korn i fri Handel, forinden Afleveringspligten er opfyldt. Naar dette er sket, maa Salg af Foderkorn paa den anden Side ske til samme Pris som Hvede, altsaa 28 Kr. pr. 100 kg, med et Tillæg for særlige Kvalitetsvarer, der sælges til speciel Anvendelse.

Stk. 3 er indsat for at forebygge uønsket Anvendelse i industrielt Øjemed.

Til § 9.

Til Sikring af Brødkornssituationen er det af afgørende Betydning, at ingen ukontrolleret Opfodring finder Sted, og man har derfor ment at burde bibeholde den nugældende Bestemmelse, hvorefter Kassation af Korn ikke kan foretages af Kornnævnene paa egen Haand, men skal forelægges Statens Kornkontor i hvert enkelt Tilfælde.

Til § 10.

Naar det i denne Paragraf anføres, at Administrationen af særlige Opgaver kan henlægges til Brødkorns-Kontoret og Centralkontoret for Indkøb af Korn og Foderstoffer, skyldes det, at man har for Øje i saa stor Udstrækning som muligt at lade Handelen med Brødkorn og Foderkorn foregaa ad de sædvanlige Veje under Kontrol fra Statens Side og at lade Møllerne og de Handlende foretage Financieringen i videst mulig Udstrækning.

Til § 11.

Da de kommunale Kornnævn vil faa et betydeligt Arbejde ved Kornligningen og Lovens Administration iøvrigt, har man anset det for ønskeligt, at der bliver Mulighed for at yde Nævnene et passende Vederlag.